

[Socialministeren.]

70 kr. for andre pensionister. For pensionister med ophold på alderdomshjem og plejehjem for kronisk syge stilles der forslag om udbetaling af et ekstraordinært lommepegebeløb på 10 kr. for enlige og på 20 kr. for ægtepar i december 1961.

Med hensyn til merudgifterne ved forslagene kan jeg oplyse, at udgiften ved forhøjelsen af grundbeløbene andrager ca. 113 mill. kr. årlig. Heri fragår imidlertid 50 mill. kr. årlig ved gennemførelsen af lovforslaget om bortfald af det midlertidige tillæg, så at merudgiften i virkeligheden bliver ca. 63 mill. kr. årlig. Merudgiften ved forhøjelsen af lommepengene udgør ca. 1 mill. kr. årlig. Merudgiften ved forhøjelsen af indtægtsgrænsen for adgangen til børnetillæg anslås til 3 mill. kr. årlig, og merudgiften ved lempelserne i fradragsreglerne for personer med pensionsindtægter anslås til 5 mill. kr. årlig. Endelig anslås udgiften ved den særlige ydelse til pensionister og det ekstraordinære lommepegebeløb i december 1961 til 28 mill. kr.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen kun betragter disse forslag som det første led i en lovgivning om pensionisternes forhold. Forslagene bør ses under denne synsvinkel, og når man holder sig dette for øje, forekommer det mig, at man ved gennemførelsen af forslagene vil have nået et tilfredsstillende foreløbigt resultat.

Under forberedelsen af forslagene har jeg holdt invalide- og folkepensionisternes organisationer løbende underrettet om de foreslåede ændringer, og det er mit indtryk, at disse organisationer også har forståelse for, at forslagene betegner rimelige forbedringer.

Som nævnt vil regeringen fortsat undersøge spørgsmålet om regulering af pensionerne i takt med udviklingen i befolkningens indkomster; og man agter senere at stille forslag herom.

Endvidere agter regeringen at nedsætte en kommission eller et udvalg med den opgave at undersøge muligheden for gradvis at afvikle fradragsreglerne for folkepensionister med henblik på gennemførelse af almindelig folkepension.

Dette vil sikkert få forøget betydning for større kredse i fremtiden, efterhånden som flere og flere omfattes af pensionsordninger. Jeg skal her blot pege på, at arbejds-

markedets to hovedorganisationer ved forårets overenskomstforhandlinger blev enige om at undersøge muligheden for at indføre et pensionssystem for arbejderne til supplerende af de pensioner, der ydes gennem sociallovgivningen.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de foreliggende forslag til tingets hurtige og velvillige behandling, og jeg vil gerne understrege vigtigheden af, at forslagene vedtages hurtigt, således at det vil være teknisk muligt for kommunerne at tilendebringe det betydelige arbejde med omregning af pensionerne inden 1. april 1962.

Det er mit håb, at forslaget om et engangsbeløb til pensionisterne må blive vedtaget så hurtigt, at det vil være muligt for kommunerne at udbetale denne særlige ydelse til pensionisterne så vidt muligt inden jul.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Baagø* til undervisningsministeren:

„Vil undervisningsministeren tage skridt til at styrke faget kristendoms-kundskabs stilling i folkeskolen?“

Baagø: Af den i 1960 udkomne blå betænkning vedrørende undervisningen i folkeskolen fremgår det, hvor mange timer der i de forskellige klasser skal anvendes til undervisning i faget kristendomskundskab. Jeg skal ikke forsøge at genoplive den diskussion, der har været ført angående timetallet for denne undervisning. Det må formentlig på forhånd anses for at være nytteløst, eftersom det jo er den højtærede undervisningsminister selv, som på afgørende måde har præget den blå betænkningens indhold, og som også ved flere lejligheder stærkt har fremhævet, at kristendomsundervisningen i folkeskolen har fået den timemæssige placering, som kan tilkomme den.

Om dette sidste kan man have sine tvivl, bl. a. hvis man eksempelvis sammenligner denne undervisning med den målbevidste oplæring i Koranen, som muhamedanerne anvender, eller den intensive skoling i kommunismens lære, der finder sted i kom-